

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8703** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от „Марибор строй” ЕООД, против решение от 15.07.2022 г., постановено по НАХД № 1682/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 103^{-ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23-003550/15.01.2021 г.**, с което на дружеството е наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лв., на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда, за нарушение на чл. 275, ал. 1 от същия кодекс, вр. чл. 93, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, вр. чл. 60, ал. 1 от същата наредба.

В съдебно заседание касаторът е представляван от адвокат, който: поддържа касационната жалба; претендира възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение. В жалбата са изложени подробни съображения за неправилност на въззивното решение, като включително се твърди наличие на конкретни обстоятелства, които не са били противопоставени с жалбата пред СРС. Твърди се, че АУАН и НП са съставени от органи, които не са притежавали „териториална компетентност“, с позоваване на едно решение на АССГ и на Решение №

3624/15.04.2022 г. на ВАС, по адм. дело № 11698/2021 г.; в НП не са посочени конкретни работници и служители на дружеството, които да са били изложени на риск от падане; на провереното скеле не е имало работници и служители на дружеството и пр.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва касационната жалба и желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност и законосъобразност на оспорваното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, като преценява въззивното решение за правилно.

„Марибор строй” ЕООД е санкционирано за това, че като работодател, на конкретно посочена дата и място не е предприело мерки за отстраняване, ограничаване или намаляване опасностите за живота и здравето на работещите върху скеле, монтирано около фасадата на сграда, като не са осигурени безопасни преходи, чрез стълби за качване и слизане на работниците.

Жалбата пред СРС, против НП № 23-003550/15.01.2021 г. съдържа само две изречения – за „незаконсъобразно“ издадено постановление, „в нарушение на материалния и процесуалния закон“, както и за това, Съдът да осигури възможност за запознаване с административнонаказателната преписка. В проведеното публично съдебно заседание, след редовно призоваване не се е явил едноличният собственик или негов пълномощник. Поради това и с оглед забраната на нови фактически установявания (чл. 220 АПК) касационният съд не следва да обсъжда изложените за първи път с касационната жалба твърдения. От друга страна, проявената от дружеството – касатор процесуална пасивност по време на въззивното съдебно производство не обуславя връщане на делото за ново разглеждане от районния съд, на основание чл. 222, ал. 2, т. 2 АПК.

Касационната съдебна инстанция приема, че съставът на СРС е изяснил обективно, пълно и всестранно релевантните за ангажиране отговорността на дружеството факти и обстоятелства. Изложени са в съдебното решение подробни мотиви, които позволяват осъществяването на касационен контрол за законосъобразност. Настоящият състав на касационния съд е съгласен с мотивите за: доказаност на вмененото административно нарушение; правилно ангажирана административнонаказателна отговорност и за липса на съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила.

Несподелени от настоящия съдебен състав са доводите на касатора, изложени в касационната жалба.

Този съдебен състав не се съгласява с мотивите, изложени в цитираните по – горе съдебни решения. С решението на ВАС, по адм. дело № 11698/2021 г. е оставено в

сила решение на АССГ, което съдържа и мотиви за „инцидентно“ установена нищожност на Заповед № з-0024/08.01.2019 г., издадена от изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“. С тази заповед е определен териториален обхват на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с включване и на райони от Столична община, сред които и Район „В.“. Както в решението на АССГ, така и в това на ВАС няма изрични диспозитиви за прогласяване нищожност на Заповед № з-0024/08.01.2019 г., с оглед на което е неприложима разпоредбата на чл. 297 ГПК и тази на чл. 183 АПК. Нормата на чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на ИА „Главна инспекция по труда (отменен - ДВ, бр. 81/2022 г.) е включвала в правомощията на изпълнителния директор и това, да „определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда“. Тази разпоредба не е в конфликт с разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от същия правилник (отм.), според която „дирекциите „Инспекция по труда“ осъществяват дейността си на територията на съответната област“. С издаването на Заповед № з-0024/08.01.2019 г. изпълнителният директор не е тълкувал неправилно правомощието си по чл. 6, ал. 2, т. 14, понеже с нея е определил „териториалния обхват на контролната дейност на служителите...“, но не е разширил териториалния обхват на самата Дирекция „Инспекция по труда С. – област“. Разширяването териториалния обхват на контролната дейност на служителите представлява своеобразното им командироване, по смисъла на чл. 86, ал. 1 от Закона за държавния служител. Така, процесните АУАН и НП са съставени/издадени от материално и териториално компетентни служители на Дирекция „ИТ - Софийска област“, съответно не са нищожни административни актове. Според правилото на чл. 93 от Наредба № 2/22.03.3004 г. „за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи“: изкачване и слизане по скеле се допуска само по обезопасени проходи чрез стълби, които са елемент на скелето; площадките на всяко ниво, до което излиза стълбата на скелето се обезопасяват с парапет от три страни. Тези изисквания не са били изпълнени и това е констатирано по време на извършената контролна проверка. Обстоятелството, дали по време на проверката върху скелето е имало работници не е елемент от фактическия състав на разпоредбата, от обективна страна.

Въззивното решение, като правилно следва да бъде оставено в сила.

Неоснователността на касационната жалба обуславя присъждане полза на ответника на юрисконсултско възнаграждение (чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ), което Съдът определя в размер на 80 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в и чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, Административен съд София – град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.07.2022 г., по НАХД № 1682/2021 г. на Софийският районен съд, НО, 103^{ти} състав.

ОСЪЖДА „Марибор строй“ ЕООД – ЕИК:[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв.

(осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: